

Β Ο Υ Λ Ε Υ Τ Ι Κ Α

Διαβάτης διερχόμενος πρὸ τοῦ Βουλευτηρίου μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς παρελθούσης Τρίτης ἀκούει διὰ μιᾶς φωνῆς ἐντὸς καὶ βλέπει τρέχοντας κλητῆρας καὶ στρατιώτας. Ἦτο ἡ στιγμή καθ' ἣν οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους συνεπλέκοντο καὶ ἀνύφουν ράβδους καὶ ἀλεξιβρόχια κατ' ἄλληλων ἐπισθεν τοῦ προεδρείου.

— Τί τρέχει; ἐρώτᾳ ὁ διαβάτης ἓνα τῶν κλητῆρων τῆς Βουλῆς.

— Ἄ, τίποτε, ἀπαντᾷ ἀφελῶς ὁ κλητῆρ.

Οἱ βουλευταὶ ἐπαρέλαβον τὰς ἐργασίας των.

Ὁ Τάκης παρήλθε ζήτησθε... Παπαθεοχριστοφιλόπουλος!

Αὐτὸς εἶνε πλέον τὸ φοβερόν ὄπλον πῆς ἀντιπολιτευσεως. Ἦτο καὶ αὐτὸς καταδίκος εἰς τὸν ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ δοθῆ χάρις.

Καὶ ἔπρεπε νὰ τοῦ δοθῆ, διότι ποῖα ἀπὸ τὰς στενὰς ὡς τρώγλας φυλακῆς τοῦ Κράτους μας ἠδύνατο νὰ τὸν χωρέσῃ;

Ὁ μόνος ἐκ τῶν βουλευτῶν, ὅστις δὲν θὰ εἶνε πολὺ νῦχαριστημένος ἀπὸ τὸ νέον εὐρημα ὑποθέτομεν, ὅτι εἶνε ὁ κ. Παπαγιαννακόπουλος.

Ὁ Παπαθεοχριστοφιλόπουλος τοῦ ἀφαίρει τὸ μόνον σκῆπτρον, τὸ ὁποῖον μέχρι τοῦδε ἐκέκτητο ὁ ἐξ Ἀχαΐας βουλευτῆς, τὸ τοῦ μήκους τοῦ ὀνόματος.

— Μὰ πάλιν περὶ καταδίκων γίνεται λόγος εἰς τὴν Βουλὴν;... Αἰωνίως περὶ καταδίκων θὰ συζητῆ;

— Βεβαίως, ἀφοῦ εἶνε Βουλὴ... καταδικασμένη!

Σημειωτέον ὅμως, ὅτι ἡ κυβέρνησις κατηγορεῖται ὅχι ὅτι ἔδωκεν, ἀλλ' ὅτι δὲν ἔδωκε χάριν, ἐνῶ τὸ ὑπεσχέθη καὶ ἐνῶ, ὡς λέγουν, διὰ τοῦτο εἰς τὰς ἐκλογὰς ἔτυχε τῆς ὑποστηρίξεως τῶν συγγενῶν τοῦ καταδίκου.

Ὅστε τὸ ἔγκλημα τῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν εἶνε κυριολεκτικῶς ἡ ἀχαριστία.

Πολλοὶ παραξενεύονται διατί ὁ ἐξ Ἀργολίδος βουλευτῆς κ. Γεωργαντζᾶς παρευρισκόμενος εἰς τὰς συνεδριάσεις θέλει νὰ εἶνε αὐλός. Ἡμεῖς αὐτὸ τὸ εὐρίσκωμεν φυσικώτατον, ἀφοῦ εἶνε Ἄγγελος... Γεωργαντζᾶς.

Ἄν ἤμην ἐγὼ Σπάρταλης δὲν θὰ ἐλάμβανα αὐτὰ τὰ χρήματα, ἔστω καὶ ἂν ἐψηφίζετο ἐπὶ τέλους νὰ μοῦ δοθῶσιν.

— Διατί;

— Μὰ!... νὰ τὰ πάρω, ἀδελφέ, ἀφοῦ ἤθελε περάσουν διὰ μέσου τοιαύτης ἐμφράξεως;... Shocking!

Ἄγιος

Τ Α Κ Α Λ Η Μ Ε Ρ Α

Καλήμερα, καλήμερα, καὶ πάντα καλήμερα ἄς τὸν καλημερίσουμε τοῦτό μας τὸν ἀρέντι ποῦ ἔχει εἰς τὸ κόμμα του τὸν Νεάντο τὸν λαβέντι, ποῦ ἦλθε στὸν ἀποκλεισμό μὲ φούρια νὰ μᾶς σώσῃ ποῦ χίλιοι τὸν παρακαλοῦν ρουσοφίτια νὰ τοὺς δώσῃ κι' αὐτὸς δὲν θέλει φανερά καὶ κάνει σὰν ἑβραῖος ἀλλὰ καθόλου δὲν ξεχνᾷ τὸ Σπάρταλη τὸ χρέος. Τρικουπῆ μου, πρωθυπουργὸς θέλω νὰ εἶσαι πάντα γιὰ νὰ ἀφίξουν ποῖο πολλὰ τὰ δάνεια κι' ἡ ράντα καθολικεῖς χαιρέσαι πεζοεῖς καμαρώνεις κι' ὅπου πατεῖ τὸ πόδι σου πηγᾶδια φανερώνεις, πηγᾶδια πετροπήγαδα μ' ὄλο στερλίνες λίρες, ἀλλὰ στοῦ Νεάντη τὴν δουλειὰ κατήγορο ἐπῆρες. Στὸ σπῆτι τοῦ Χαρίλαου πολλὰ ἴπαμε ὡς τώρα ἄς εὐχηθοῦμε μὲ χαρὰ καὶ τὴν κυρὰ Θεοδώρα Κυρὰ φιλῆ, κυρὰ λιγυῆ, κυρὰ καμαροφρίδα ποῦ ἔγινε τὸ μάτι σου γιὰ τὴν ἀρχὴ γαρίδα ποῦ σ' ὄλα τὰ ζητήματα σὰν ἀπειροὶ τὰ χάνεις κι' ἔταν γινῆς πρωθυπουργὸς ἐπιστρατεύσεις κάνεις νὰ δώσῃ ὁ Θεὸς κ' ἡ Παναγιά χίλια χρόνια νὰ ζήσῃ καὶ γρηματεῖς ὑπουργικὸς ξανά νὰ κατανηθῆς Νὰ ζήσῃ ὁ Σωτηρόπουλος, ὁ Ράλλης ὁ Πετριδης, ἀλλὰ νὰ ζήσῃ ποῖο πολὺ ὁ Νίκος ὁ Λεβίδης, ποῦ ἔχει τρόπον καὶ χέλιους καὶ καλλονὴ περίσσεια ποῦ κέρνει ἴσα τὰ στραβά καὶ τὰ στραβά γιὰ ἴσια Ἐδῶ ποῦ τραγουδοῦσαμε πέτρα νὰ μὴ ραγίσῃ. Κ' ἡ κακομοίρα ἡ Ἑλλὰς νὰ ζήσῃ... καὶ θὰ ζήσῃ.

Ἰελαργὸς

Η ΑΤΥΧΙΑ ΤΟΥ Κ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Αἰτήγημα καθυστερῆσαν... ἀλλὰ πάντοτε ἐπίκαιρον

Ὁ κ. Πρόδρομος Ἰορδανίδης ἐκ Καισαρίας ἀφίκετο ἐνταῦθα τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον διαφλεγόμενος ὑπὸ τοῦ θεῖου ἔρωτος νὰ ἐγγραφῆ εἰς τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν καὶ νὰ ἐνωτισθῇ τῶν παραδόσεων τοῦ κ. Φιντικλέους. Διὰ τὸν κ. Κόντον δὲν τὸν ἐμελλε κί πολὺ, διότι ἦτο συνδρομητῆς εἰς τὸ περιοδικὸν ὁ «Σωκράτης» τοῦ πρὸ πενταετίας ἀκμάσαντος ὁμωνύμου συλλόγου καὶ εἶχε ἀποστηθῆσαι ὄλας τὰς γλωσσολογικὰς αὐτοῦ παρατηρήσεις. Ἐγκατασταθεὶς εἰς τὸ μέγαρον πρῶην Παπαδάκη ἔμενε κατενθουσιασμένος ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ καθαριότητος καὶ λαυρος ἐπέπιπτε κατ' ἐκείνων, οἵτινες ἐτόλμων νὰ διαμφισθητήσωσιν εἰς τὸ προκατακλισμαῖον αὐτὸ οἰκοδόμημα δύο πλεονεκτήματα τὴν πολυτέλειαν καὶ τὴν ὑγιεινὴν. Ὁ κ. Πρόδρομος ἦτο πολὺ τακτικὸς ἄνθρωπος ὡς ἀριστος οἰκονομολόγος διέθετε τὰς ἐβδομήκοντα δραχμάς, αἱ ὁποῖαι τὴν εἰκοστὴν ἐκαστοῦ μηνὸς τῷ ἀπεστέλλοντο ταχυδρομικῶς, εἰς κατοικίαν, πλυστικὰ, φωτισμὸν καὶ τροφήν, τὴν ὁποῖαν ἐλάμβανε τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸ μαγειρεῖον τοῦ κυρ Γιάννη καὶ τὴν ἐσπέραν κατ' οἶκον, ὡς καλὸς δὲ σπουδαστῆς μετέβαινε τακτικῶς εἰς τὰς παραδόσεις καὶ ἐχρησιμοποιοῖ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τοῖς μελετῶν τὰ βιβλία, ἅτινα ἐκ τοῦ ἐξοικονομουμένου πλεονάσματος κατῶρθον ν' ἀγοράζῃ. Μονότονος, ὅπωςδῆποτε ὁμως εὐχάριστος εἰς αὐτὸν διέρρει τοιοιτοτρόπως ὁ χρόνος, ἀλλ' ἐπειδὴ αὐδεμία εὐτυχία ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἶνε ἀμιγῆς πικρίας ἐπέστη τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ὅπως καὶ ὁ ἡμέτερος ἦρος μὴ ἀποτελέσῃ ἐξαιρέσιν τοῦ κανόνος τούτου τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ἦτο ἡ παραμονὴ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου.

Ἦκουε συχνότατα ὑπὸ τοῦ παροίκου του κ. Ἀριστο-